

Stefan Prins (Bélxica, 1979). Estudou piano e composición no Royal Flemish Conservatory en Amberes e tecnoloxía en música no Real Conservatorio de Bruxelas. Desde 2011 reparte o seu tempo entre Europa e os Estados Unidos (Cambridge), onde comezou un PhD en composición da Universidade de Harvard baixo a dirección de Chaya Czernowin, recibindo ademais a orientación particular de Steven Takasugi. Recibiu importantes premios en Bélxica e no exterior, mentres que varias das súas composicións foron seleccionadas por ISCM - Flanders para os ISCM World Music Days. En 2012, o Sindicato dos Xornalistas Musicais belgas elixiuno "Músico novo belga do ano". As súas composicións foron interpretadas en Europa, EEUU, Rusia, América do Sur e en Oriente Medio polo Klangforum Wien, Nadar Ensemble, Ictus Ensemble, Ensemble Nickel, Ensemble Mosaik, Ensemble Recherche, Ensemble Dal Niente, Defunensemble, Zwerm Electric Guitar Quartet, Agatha, o Cuarteto de Cordas Ensor, colectivo reFLEXible, a Orquestra de Cámara Belga, Jean-Guihen Queyras, Frederik Croene, Matthias Koole, Tom Pauwels, Mark Knoop, etc. Ademais das súas colaboracións regulares co conxunto flamenco de música contemporánea Champ d'Accion, tamén está intimamente implicado co conxunto belga de música contemporánea Nadar Ensemble. Foi un dos fundadores, xunto con Thomas & Olbrechts Joachim Deville, conxunto dedicado exclusivamente á improvisación libre e á composición inmediata.

Esaias Järnegard (Estocolmo, 1983). Despois de varios estudos, principalmente en Suecia, pero tamén a través de proxectos, cursos e clases maxistras no estranxeiro, Esaias Järnegard concluíu a súa formación na primavera de 2013. Nos últimos anos, a posibilidade de traballar en estreita colaboración cos músicos durante o proceso de composición é o que máis o define desde o punto de vista artístico. Como resultado, escribe principalmente música de cámara cunha visión cada vez máis fenomenolóxica que consiste en tentar de salientar a relación entre corpo e instrumento, non só a fisicidade do son, senón tamén a súa maxia: estar en contacto co son. Unha parte diso foi a emancipación do texto (linguaxe) na súa música, unha loita da que a serie de pezas relacionadas coa poesía de Orde Lars Norén (1978), como é o caso de *Nattarbette* e *Hård*, encomenda de Vertixe Sonora para o ciclo Música e Arte. Correspondencias Sonoras do CGAC (2012).

Alberto Posadas (Valladolid, 1967). Coñeceu a Francisco Guerrero, con quen estudou composición e a quen considera o seu verdadeiro mestre. Con Guerrero descubriu novas técnicas para a creación de formas musicais como as matemáticas combinatoria e fractais. Autodidacto, tamén explorou as posibilidades da música electroacústica, desenvolvendo varios proxectos como *Liturgia do Silencio* (1995), *Snefru* ou *Versa est en luctum* (2002). Ten participado en varios proxectos multidisciplinares desenvolvidos polo IRCAM en París, estreados en 2009. En 2006 recibiu unha bolsa da Casa de Velázquez en Madrid para un proxecto de investigación en conxunto co saxofonista Andrés Gomis, sobre as novas técnicas de interpretación do saxofón baixo e a súa aplicación á composición. As súas obras foron programadas en Austria, Alemaña, Bélxica, Canadá, Francia, Portugal, Suíza, Estados Unidos etc. Recibiu encargos de festivais como Agora (IRCAM) en París, Donaueschinger Musiktage, Intercontemporain Ensemble e diferentes artistas. Traballa desde 1991 como profesor de análise, harmonía e fundamentos de composición, e é un invitado frecuente en ciclos de conferencias e música contemporánea (Universidade de Montreal, Hall of Music da Universidade de Alcalá de Henares, Festival Internacional de Música Contemporánea de Alicante etc.). Actualmente é profesor no Conservatorio de Música de Majadahonda (Madrid) e recibiu o Premio Nacional de Música 2011.

xornadas de MÚSICA CONTEMPORÁNEA

Santiago de Compostela

27 setembro – 31 outubro 2013

Generación Kill, batalla final

VERTIXE SONORA ENSEMBLE

Salón Teatro

martes 22 outubro

20.30

I

Stefan Prins (Bélxica 1979)

Generation Kill* (2012)

percusión, guitarra eléctrica, violín, violoncello,
4 videoconsolas, 4 videoproxeccións, electrónica en vivo

II

Esaias Jarnegard (Suecia 1983)

Nattarbette* (2009)

bombo

Alberto Posadas (España 1967)

Versa est in luctum (2002)

saxofón, acordeón, violoncello, percusión e electrónica

*presentación en España

VERTIXE SONORA ENSEMBLE

É un dos colectivos máis destacados na súa aposta pola nova música contemporánea dentro da península e pola súa divulgación entre públicos amplos. Desde hai dous anos leva a cabo dentro do país un traballo en dobre dirección: por unha banda, ofrécelles aos compositores novos unha plataforma para desenvolver os seus proxectos; e, por outra, crea e procura a fidelización de novas audiencias para a música contemporánea. En Vertixe Sonora, colaborador habitual do Centro Galego de Arte Contemporánea (CGAC) en Santiago de Compostela, conflúen artistas sonoros e plásticos, músicos de jazz, intérpretes clásicos e xentes do teatro e da danza. Vertixe Sonora funciona como unha plataforma para a creación contemporánea musical internacional, estreando en Galicia obras de compositores de todo o mundo. Asume o seu traballo desde unha perspectiva global, procurando a interrelación co pensamento, coa ciencia, coa tecnoloxía, coa arte, “desde unha óptica cosmopolita, integradora e transcultural que favoreza un espazo aberto á reflexión, á discusión e ao intercambio no campo da música contemporánea, que non renuncia nin ao rigor, nin á transgresión, nin ao espírito de vangarda”. www.vertixesonora.net

Vadzim Yukhnevich acordeón

Marta Souto violín

Thomas Piel violoncello

Rubén Barros guitarra eléctrica

Diego Ventoso percusión

Roberto Alonso, David Durán, Haruna Takebe videoconsolas

Ángel Faraldo electrónica, difusión de son e control de vídeo

Carlos Álvarez-Ossorio iluminación

Pablo Coello saxofón, videoconsola e dirección musical

Ramón Souto dirección artística

**É a batalla final – vas ao combate
cunha boa canción soando de fondo.**

Evan Wright

“*Generation Kill* reflexiona sobre unha sociedade cada vez máis e máis monitorizada; sobre a importancia crecente de internet, as redes e os medios sociais que se alimentan de vídeos tomados con cámaras web e teléfonos intelixentes; sobre os videoxogos e as guerras nas que se pelexa como nos videoxogos; sobre a liña cada vez máis delgada entre realidade e virtualidade”. Catro intérpretes con videoconsolas manipulan e alteran as accións doutros tantos instrumentistas como se dun videoxogo se tratase, desdebuxando a percepción do que realmente acontece.

Nattarbete (Traballo nocturno) é tamén o nome dun poemario de 1976 do autor sueco Lars Norén. Poesía no camiño cara o que Mikael Van Reis chama a *order poetry*, un idioma catatónico que emerxe finalmente no seu libro *Order* (1978). A catatonía é un estado de disfunción muscular, xa sexa inmovilidade total como movementos freneticamente intensos. “Tanto na poesía de Norén como na miña música, a insensibilidade e a intensidade do estado catatónico aínda teñen que tomar forma completa: aínda hai pegadas de sentimentos”, a través do intimismo do son e do xesto.

Versa est in luctum toma o título dun motete escrito por Tomás Luis de Victoria (1548-1611) para o seu *Réquiem*, co seguinte texto tomado do libro de Job:

*A miña cítara transformouse en pranto e
o meu órgano na voz dos que choran.*

Apíadate de min Señor, que os meus días non son nada.

“A idea de transformación do son en pranto, tratada dun xeito simbólico, persoal e subxectivo, percorre toda a peza, acadando por momentos unha significación case litúrxica ou ritual”.

Pablo Coello, a partir de textos de
S. Prins, E. Jarnegard e A. Posadas